

DOI No: <http://dx.doi.org/10.14225/Joh1430>

Geliş Tarihi: 09.10.2018

Kabul Tarihi: 17.12.2018

OKUL ÖNCESİ ÖĞRETMEN ADAYLARI İLE SINIF ÖĞRETMENLİĞİ BÖLÜMÜ ÖĞRETMEN ADAYLARININ PROBLEM ÇÖZME BECERİLERİNİN İNCELENMESİ

Sevcan BAYRAK¹

Özet

Bu çalışmanın amacı, okul öncesi öğretmenlik bölümünü okuyan öğretmen adayları ile sınıf öğretmenliği bölümünü okuyan öğretmen adaylarının problem çözme becerilerini incelenmesi çalışma amacını oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak anket kullanılmıştır. Kullanılan anket iki bölümden oluşmaktadır. Anketin birinci bölümünde araştırmacı tarafından hazırlanan kişisel bilgi formu ikinci bölümde ise problem çözme envanteri ölçeği (PÇE) kullanılmıştır. Araştırmada, anket uygulamaları Fırat Üniversitesi okul öncesi öğretmenlik bölümü ile Sınıf Öğretmenliği bölümü öğretmen adaylarına yapılmıştır. Araştırmamıza toplam 388 kişi katılmıştır.

Araştırma verilerinin analizinde yaş değişkeni ile “Problem Çözme Envanteri (PÇE) Ölçeğinden” alınan puanlar arasındaki farkı tespit etmek amacıyla “tek yönlü varyans analizi (anova testi)” cinsiyet ve bölüm değişkeni ile ölçekten alınan puanlar arasındaki farkı tespit etmek amacıyla ise “t- testi” kullanılmış ve istatistiksel anlamlılık içinse 0,05 anlamlılık düzeyi seçilmiştir. Araştırma sonucunda öğretmen adaylarının problem çözme düzeylerinin yüksek olduğu ancak bunun değişkenlerde farklılaşmadığı sonucuna varılmıştır.

Anahtar kelimeler: okul öncesi, Öğretmen Adayı, Problem, Problem Çözme Becerisi

¹ Öğr. Gör. Şırnak üniversitesi, Silopi Meslek Yüksek Okulu, Çocuk Bakımı ve Gençlik Hizmetleri Bölümü, sevcanbayrak23@gmail.com

Investigation of Problem Solving Skills of Pre-School And Primary Teacher Candidates

Abstract

The aim of this study is to investigate the problem solving skills of pre-school teacher candidates and primary teacher candidates who are studying in the classroom teaching department. The survey was used as a data collection tool. The survey used consists of two parts. In the first part of the survey, personal information form prepared by the researcher and problem solving inventory scale (PSI) were used in the second part. In the study, the survey applications were made to pre-school teacher education of Fırat University and primary teacher candidates in the department of Primary School Teaching. A total of 388 people participated in our study.

In order to determine the difference between the age variable and the points obtained from the “Problem Solving Inventory (PSI) Scale” in the analysis of the research data, “one-way analysis of variance (anova test)” was used to determine the difference between gender and department variable and the scores obtained from the scale. T-test was used and 0.05 significance level was chosen for statistical significance. As a result of the research, it was concluded that teacher candidates' problem solving levels were high but this did not differ in the variables.

Key Words: Pre-School, Teacher Candidate, Problem, Problem Solving Skills

GİRİŞ

İnsanların düşünebilme, düşündüğünü karşısındakine aktarabilme yeteneği toplumsal yaşamın temelini oluşturmaktadır. Hızla değişen dünyamızda günümüz insanları ekonomik kaygılar, toplumsal değişmeler, teknolojik ilerlemeler gibi çeşitli nedenlerden dolayı giderek diğer bireylerle daha az iletişim içine girmektedirler. Bunun sonucunda da iletişim problemleri başta olmak üzere birçok problemler ortaya çıkabilmektedir. Bilim ve teknolojinin gelişimine paralel olarak bilgiyi üreten, sorgulayan, eleştirel düşünen bireylere olan ihtiyaç gün geçtikçe artmaktadır. Bilindiği gibi araştırma, deney yapma ve problem

çözme bilim ve teknoloji alanındaki çalışmaların merkez kavramlarıdır (İnel ve Diğerleri,2011).

Problem çözme genellikle matematiksel problemleri çözme olarak düşünülür, Oysa günlük yaşamda da kullanılan ve bireye fayda sağlayan bir beceridir. Birey günlük yaşamında birçok sorunlarla karşılaşır. Bu sorunların çözümüne ilişkin düşünür ve bu sorunlara çözüm yolları geliştirmeye çalışır. Birey sorunlara etkili çözüm yolları bulabiliyorsa iyi derecede bir problem çözme davranışından söz etmek mümkündür.

Problem çözme becerisi insanların varlığını devam ettirebilmesi açısından en önemli becerilerden birisidir (Altuntaş,2008, 1). Problem çözme becerisi konusunda yapılan pek çok araştırma, bu becerinin eğitimle geliştirilebileceğini göstermektedir. Çocukların problem çözme becerisi-ne sahip olmaları üzerinde en etkili olan kişiler aileden sonra öğretmen-lerdir. Yapılan çeşitli araştırmalar öğretmenlerin problem çözme beceri-sinin yüksek olmasının, bunu eğitimde daha çok kullanabileceklerini ve bu durumunda eğittikleri öğrencilerin problem çözme becerilerini arttı-rabileceğini ortaya koymaktadır (Ceylan, Bıçakçı, Aral ve Gürsoy,2012, Sarı ve Bozgeyikli, 2003). Okul öncesi eğitimde ise öğretmenin öğrencile-re problem çözme becerisi kazandırması için kendilerinin bu beceriyle donanmış olması gerekmektedir.

Eğitim alanıyla ilgili literatür incelendiğinde, eğitimin “ bireyde kalıcı izli davranış değiştirme süreci” olarak tanımlandığı görülmektedir. Toplumlar kendilerine özgü insanı, kendilerine özgü eğitim süreçleri içerisinde yetiştirmektedirler. Okullarda verilen eğitim belli amaçlar doğrultusunda önceden hazırlanmış programlara göre yürütülür. Bu programa işlerlik kazandıran ise öğretmenlerdir. Öğretmen öğrencilerini okulda çeşitli şekillerde izleme, gözleme olanağına sahiptir. Elde ettiği gözlem sonuçlarına göre ise öğrencilerine kazandırması gereken davranışları belirler, bunları belirli bir program dâhilinde öğrenciye ka-zandırmaya çalışır.

Öğrencilere problem çözme becerisi kazandırmada öğretmenin bu beceriyle donanmış olmasının yanı sıra kendisinde var olan bu becerileri öğrenciye kazandıracak şekilde uygun sınıf yönetimi becerisine sahip olması da son derece önemlidir. Özellikle sınıf yönetimi becerileri içinde sınıfta etkili disiplin sağlama en önemli becerilerden birisidir.

Okul Öncesi Öğretmen Adayları İle Sınıf Öğretmenliği Bölümü Öğretmen Adaylarının Problem Çözme Becerilerinin İncelenmesi

Bireylerin etkili problem çözme ve karar verme becerilerine sahip olması problemlerin üstesinden gelebilmesi açısından önemlidir. Gelişim kuramcılarının çoğuna göre bedensel, zihinsel ve sosyal gelişimin en hızlı olduğu 0-6 yaş dönemi ve hayatı boyunca insanoğlunun sağlıklı bir kimlik, kişilik geliştirebilmesi için kritik önem taşımaktadır. Bu nedenle okul öncesi eğitim ve eğitimin ilk basamağı olan ilköğretim de verilen eğitim bireyin gelecekte sağlıklı bir insan olarak varlığını sürdürebilmesini destekleyici bir eğitim olması beklenmektedir. Temel eğitime hazırlık süreci olarak da tanımlanabilecek okul öncesi eğitimde, çocuk temel eğitime başlayacağı dönemde okulda uyması gereken kuralları, sınıfa uyum sağlamayı, sağlıklı arkadaşlık ilişkileri kurmayı ve sonraki eğitim süreçlerinde paylaşmayı öğrenmektedir.

Gagne'ye göre eğitim programlarının temel amacı; öğrencilere gerek ilgili konu alanlarında gerekse tüm yaşamında karşılaşılabileceği problemleri çözmeyi öğretmek olmalıdır. Problem çözme, hem konu alanı bilgisini hem de duruma uygun bilişsel stratejileri seçip kullanmayı gerektiren bir etkinliktir. Problem çözmeye önemli olan nokta, amaca götüreceği aracı bulup işe koşturmasıdır (Kazu ve Ersöz,2008)

Öğretmen, çocuğu ne kadar problemlerle karşı karşıya bırakır ve çözüm yollarını bulma şansını verirse, çocuğun yeni problemleri çözme olasılığı da o kadar artar. Çünkü problem çözme bir eğitim felsefesi olduğu kadar aynı zamanda bir öğretim yoludur.

Bütün bu bilgiler sonucunda anlaşılmaktadır ki; gelecekte iyi bir model olma, nitelikli bir öğrenci yetiştirme ve yaratıcılığı ve sosyal beceriyi geliştirme gibi görevlerinden dolayı, sınıf öğretmenliği ve okul öncesi öğretmenliği öğrencilerinin sahip oldukları problem çözme becerilerinin incelenmesi büyük bir önem taşımaktadır.

MATERYAL METOD

Bu araştırmanın evrenini Fırat Üniversitesi okul öncesi ve sınıf öğretmenliği bölümü öğrencileri oluşturmaktadır. Araştırmaya toplam 388 kişi katılmıştır.

Veri toplama aracı

Araştırmada veri toplama aracı olarak anket kullanılmıştır. Anket iki bölümden oluşmaktadır. Birinci bölümde araştırmacı tarafından hazırlanan

kişisel bilgi formu ve bunun yanında problem çözme envanteri ölçeği (PÇE) kullanılmıştır.

Kişisel bilgi formu

Anketin birinci bölümünde araştırmaya katılan öğrencilerin kişisel bilgilerine yönelik 3 soru (cinsiyet, bölüm, yaş) yer almaktadır.

Veri toplama formu

Araştırmada "Problem Çözme Envanteri (PÇE), Heppner ve Petersen (1982) tarafından geliştirilmiştir.

Kişinin problem çözme becerileri konusunda kendini anlamasını ölçer. Olumlu ve olumsuz ifadeler vardır. 35 maddeden oluşan bu ölçek likert tipidir. 35 maddeden oluşup, değerlendirme türü bir ölçektir. Puanlama sırasında, olumsuz ifadeler ters puanlama yapılarak toplam puan bulunmaktadır. Ölçekten en az 32 puan en çok ise 192 puan alınabilir. *Ölçekten alınan puanların yüksek olması, bireyin problem çözme becerileri konusunda kendini yetersiz olarak algıladığını gösterir.* Ölçeğin uyarlama çalışmaları, Şahin ve Şahin tarafından 1993 yılında yapılmıştır. Yapılan uyarlama çalışmasında ölçeğin aceleci yaklaşım, değerlendirici yaklaşım, kendine güvenli yaklaşım, düşünen yaklaşım, planlı yaklaşım gibi 6 boyuttan oluştuğu görülmüştür (Savaşır ve Şahin, 1997).

Yapılan faktör analizi sonucunda ölçeğin;

"Aceleci Yaklaşım" (13, 14,15, 17, 21, 25, 26, 30 ve 32. maddeler),

"Düşünen Yaklaşım" (18, 20, 31, 33. ve 35. maddeler),

"Kaçınan Yaklaşım" (1, 2, 3 ve 4. maddeler),

"Değerlendirici Yaklaşım" (6, 7. ve 8. maddeler),

"Kendine Güvenli Yaklaşım" (5, 23, 24, 27, 28. ve 34. maddeler),

"Planlı Yaklaşım" (10, 12, 16, 19. maddeler) olarak ölçeğin Türkiye uyarlamasında 6 faktör bulunmuştur.

Kaçınan yaklaşım: Bireyin, problemin çözümü hakkında ayrıntılı olarak bilgi toplamayı düşünüp düşünmediğini ölçer.

Okul Öncesi Öğretmen Adayları İle Sınıf Öğretmenliği Bölümü Öğretmen Adaylarının
Problem Çözme Becerilerinin İncelenmesi

Kendine güvenli yaklaşım: Problem çözme konusunda kişinin kendine güveninin olup olmadığının açıklar.

Değerlendirici yaklaşım: kişinin problem karşısında onu çözmek için başvuracağı yolların hepsini düşünüp düşünmediğini ve neler hissettiğini anlamak için duyguların incelenip incelenmediğini ölçer.

Düşünen yaklaşım: Düşünen yaklaşım bireyin bir problemle karşılaştığında durumu anlamaya çalışıp çalışmadığını ve konuyla ilgili her türlü bilgiyi dikkate alıp almadığını ölçer.

Planlı yaklaşım: Bireyin bir problemi çözme konusunda, sadece o problemin üzerinde durup durmadığını ölçer.

Aceleci yaklaşım: Bireyin bir problemle karşılaştığı zaman onu çözebilmek için durup, düşünmeden, aklına gelen ilk fikir doğrultusunda hareket edip etmediğini içerir (Savaşır ve Şahin, 1997).

Verilerin Analizi

Araştırmaya katılan öğretmen adaylarının yaş değişkeni ile “Problem Çözme Envanteri (PÇE) Ölçeğinden” alınan puanlar arasındaki farkı tespit etmek amacıyla “tek yönlü varyans analizi (anova testi)” uygulanmıştır. Cinsiyet ve bölüm değişkeni ile ölçekten alınan puanlar arasındaki farkı tespit etmek amacıyla ise “t- testi” kullanılmıştır. İstatistiksel anlamlılık içinse 0,05 anlamlılık düzeyi seçilmiştir.

Bulgular ve Yorum

Tablo 1. Araştırmaya katılan öğretmen adaylarının Demografik Değişkenlerine İlişkin Frekans ve Yüzde Dağılımlar

Değişkenler		F	%
Cinsiyet	Erkek	196	50,5
	Kadın	192	49,5
	Toplam	388	100,0
	16-20	184	47,4

Sevcan BAYRAK

Yaş	21-25	194	50,0
	26-30	10	2,6
	Toplam	388	100,0
Bölüm	Okul Öncesi Öğr.	196	50,5
	Sınıf Öğr.	192	49,5
	Toplam	388	100,0

Tablo 1 incelendiğinde araştırmaya katılan öğretmen adaylarının 196'sı (%50,5) Erkek, 192'si (%49,5) kadın olduğu görülmüştür. Araştırmaya katılanların yaş dağılımlarına baktığımızda ise 16-20 yaş aralığında 184 (%47,4) kişi, 21-25 yaş aralığında 194 (%50,0) kişi, 26-30 yaş aralığında ise 10 (%2,6) kişi olduğu görülmektedir. Araştırmaya toplamda okul öncesi öğretmenlik bölümünden 196 (50,5) kişi, Sınıf öğretmenliği bölümünden 192 (%49,5) kişi katılmıştır.

Tablo 2. Araştırma Grubunun Problem Çözme Ölçeğinin Tanımlayıcı İstatistikleri

N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
388	35,00	180,00	115,94	19,88

Tablo 2'de görüldüğü üzere araştırmaya katılan öğretmen adaylarının problem çözme ölçeğinden elde ettikleri puan ortalamalarının (115,94), genel olarak ölçekten alınan en yüksek puan ortalamasına yakın olduğu görülmektedir. Bu da araştırmaya katılan öğretmen adaylarının problem çözme düzeylerinin yüksek olduğu sonucuna varmamızı sağlamaktadır.

Tablo 3. Araştırma Grubunun Yaş Değişkenine Göre problem çözme Ölçeği Puanları Arasındaki Fark İçin Anova Testi Sonuçları

	Grup	N	X	S.s	f	P	Fark
Yaş	16-20	184	112,78	19,04	2,961	,054	-
	21-25	194	118,26	20,52			

Okul Öncesi Öğretmen Adayları İle Sınıf Öğretmenliği Bölümü Öğretmen Adaylarının
Problem Çözme Becerilerinin İncelenmesi

	26-30	10	129,00	12,32			
--	-------	----	--------	-------	--	--	--

Tablo 3'ten de anlaşılacağı gibi, problem çözme ölçeğinden alınan puanların yaş değişkenine göre anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla yapılan anova-testi sonuçlarında yaş değişkeni ile ölçekten alınan puan ortalamaları arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır ($p>,05$). Araştırmaya katılan öğretmen adaylarının problem çözme düzeylerinin yaş ile bağlantılı olmadığı sonucuna varılmıştır.

Tablo 4. Araştırma Grubunun Cinsiyete Değişkenine Göre Problem Çözme Ölçeği Puanları Arasındaki Fark İçin t- Testi Sonuçları

Değişkenler	N	X	S.s	T	P
Erkek	196	118,36	19,44	1,724	,086
Kadın	192	113,46	20,13		

Tablo 4'den de görüldüğü üzere, problem çözme ölçeğinden alınan puanların cinsiyet değişkenine göre anlamlı bir fark gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla yapılan t- testi sonuçlarında, cinsiyet değişkeni ile ölçekten alınan puan ortalamaları arasındaki fark, istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır ($p>,05$). Araştırmayı oluşturan örneklem grubunun problem çözme düzeylerinde cinsiyetin önemli bir rol oynamadığı sonucuna varılmıştır.

Tablo 5. Araştırma Grubunun Bölüm Değişkenine Göre problem Çözme Ölçeği Puanları Arasındaki Fark İçin t- Testi Sonuçları

Değişkenler	N	X	S.s	T	P
Okul Öncesi Öğr.	196	116,18	19,88	,170	,0865
Sınıf Öğr	192	115,69	20,99		

Tablo 5 de yapılan t testi sonucunda bölüm değişkeni ile ölçekten alınan puan ortalamaları arasındaki farkın, istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır ($p>,05$). Araştırma gurubunun bölüm bazına yapılan analiz sonucunda bölüm farkının öğretmen adaylarının problem çözme düzeylerinde bir etkisinin olmadığı sonucuna varılmamıştır.

SONUÇ

Araştırma sonucunda öğretmen adaylarının problem çözme becerilerinin yüksek olduğu sonucuna varılmıştır.

Araştırma sonucunda erkek ve bayan öğretmen adaylarının problem çözme becerileri arasında anlamlı bir farklılık bulunmamasına karşın, erkeklerin ölçekten almış oldukları puanların ortalamasının bayanlardan yüksek olduğu görülmektedir. Bu konu ile yapılmış çalışmalar araştırma sonucumuzu destekleyen ve aksini gösteren yönde olmaktadır. Ayaş Bayrak ve Ark. (2015) ve Küçükkaragöz ve diğerleri (2009) çalışmalarında erkek öğretmen adaylarının problem çözme becerilerinin bayan öğretmen adaylarından yüksek olduğunu ancak aralarındaki farklılık anlamlı düzeyde olmadığını belirlemişlerdir. Yine, Çelikkaleli ve Gündüz, (2010) ve Korkut (2002) ise ergenler üzerinde gerçekleştirdikleri çalışmalarında, Türkçapar (2009) meslek yüksek okulu öğrencileri üzerinde, Kuru ve Karabulut (2009) üniversite öğrencileri üzerinde erkeklerin problem çözme becerilerinin bayanlardan yüksek olduğuna ilişkin sonuçlar elde etmişlerdir. Güler (2006), İstanbul ili Fatih ilçesindeki 200 öğretmen üzerinde yaptığı problem çözme konulu araştırmasında, öğretmenlerin ortalama puanları arasındaki farkın istatistiksel olarak anlamlı olmadığını bulmuştur. Daha önce yapılan bu araştırmalar, elde edilen sonuçlarla çalışmamız bir paralellik göstermektedir. Ayrıca Bal (2011) yılında Okul Öncesi Öğretmenlerinin Problem Çözme Becerileri İle Eleştirel Düşünme Eğilimleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi isimli çalışmasında da çalışmamız ile aynı sonuçları bulması çalışmamızı destekler nitelikte olduğu söylenebilir

Yaş faktöründe öğretmen adaylarının problem çözme becerilerinde anlamlı bir farklılığa rastlanmamıştır. Çalışmamıza paralel olarak, Güçlü (2003), İnce ve Şen (2006), Tekin vd. (2006), Ayaş Bayrak ve Ark. (2015) ve Bayrak (2015) tarafından farklı gruplarla yapılan çalışmalarda, yaşın problem çözme becerileri üzerinde etkisinin olmadığı bulunmuştur. Güven ve Akyüz (2001)

Okul Öncesi Öğretmen Adayları İle Sınıf Öğretmenliği Bölümü Öğretmen Adaylarının Problem Çözme Becerilerinin İncelenmesi

tarafından öğretmen adaylarının iletişim ve problem çözme becerilerini belirlemeyi amaçlayan araştırmada, yine Çam'ın (1997) Öğretmen adayları üzerinde yaptığı araştırmada öğretmenlerin problem çözme becerisi algılarına yaş değişkeninin istatistiksel olarak anlamlı bir etkisinin olmadığı sonucu elde edilmiştir Saracaloğlu ve diğ. (2009) öğretmen adaylarıyla yapmış oldukları çalışmada problem çözme becerilerinin yaş düzeylerine göre anlamlı farklılıklar göstermediği bulunmuştur. Özgül (2009), okul öncesi öğretmenlerin problem çözme becerileri ile öğretmenlik tutumları arasındaki ilişkisini incelemiştir. Araştırma sonucunda; okul öncesi öğretmenlerinin problem çözme becerilerinde; yaş değişkenine göre anlamlı bir farklılık saptanmamıştır. Bu çalışmalarla bizim çalışmamızın yaş değişkeni ile problem çözme arasında anlamlı bir farklılığın bulunmaması çalışmamızı destekler niteliktedir.

Öğretmen adaylarının problem çözme becerilerinin bölüm değişkenine göre incelendiğinde de anlamlı bir farklılığa rastlanmamıştır.

KAYNAKLAR

Ayaş Bayrak, Esra ve Ark. (2015). “Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Öğretmen Adayları İle Sınıf Öğretmenliği Bölümü Öğretmen Adaylarının Problem Çözme Becerilerinin İncelenmesi”, Sosyal Bilimler Dergisi (SOBİDER), Doi Number: <http://dx.doi.org/10.16990/SOBIDER.115> , Sayı: 5, s. 308-317, 2015

Bayrak S. (2015). Okul Öncesi Öğretmen Adaylarının Problem Çözme Düzeylerinin İncelenmesi, International Journal Of Social Science (JASS), Doi Number: [Http://Dx.Doi.Org/10,9761/Jasss2665](http://Dx.Doi.Org/10,9761/Jasss2665), Number: 31, P. 515-521, Winter II 2015

Çelikkaleli, Ö. ve Gündüz, B. (2010). Ergenlerde problem çözme becerileri ve yetkinlik inançları. Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 19(2), 361-377.

Hepner, P.P., Petersen, C.H. (1982). The Development Andimplications of a Personal Problem Solving İVENTORY, Journal of Counseling Psychology, 29(1): 66-75.

İnce, G., ŞEN, C., 2006 “Adana İli’nde Deplasmanlı Ligde Basketbol Oynayan Sporcuların Problem Çözme Becerilerinin Belirlenmesi, Spormetre

Beden eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi”, 4(1), ss. 5-10.

Kuru, E. ve Karabulut, E. O. (2009). Ritim eğitimi ve dans dersi alan ve almayan beden eğitimi ve spor yüksek okulu öğrencilerinin problem çözme becerilerinin çeşitli değişkenler bakımından incelenmesi. Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi, 29(2), 441-458.

Küçükkaragöz H., Deniz H., Ersoy E. ve Karataş E. (2009). İlköğretim matematik, fen bilgisi ve türkçe öğretmen adaylarının öğrenme stilleri ve problem çözme becerilerinin incelenmesi. Çanakkale, Turkey: The First International Congress of Educational Research.

Korkut, F. (2002). Lise öğrencilerinin problem çözme becerileri. Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 22, 177-184.

Savaşır, İ. ve Şahin, N.H. (1997). Bilişsel-Davranışçı Terapilerde Değerlendirme: Sık Kullanılan Ölçekler, Türk Psikologlar Derneği Yayınları, Ankara, No:9.

Tekin, M., Bayraktar, G., Yıldız, M., ve Katkat, D.,2006. “Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Çeşitli Değişkenlere Göre Sosyal Beceri Yeterlilik Düzeylerinin İncelenmesi”, Atatürk Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi. 8(1), ss. 43-59

Türkçapar, Ü. (2009). Beden eğitimi spor yüksek okulu öğrencilerinin farklı değişkenler açısından problem çözme becerileri. Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi, 10(1), 129-139.

İnel D., Evrekli E., Türkmen L. (2011). Sınıf Öğretmeni Adaylarının Problem Çözme

Becerilerinin Araştırılması, Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, Sayı 29 (Ocak 2011/I), ss. 167-178

Serin, O., Serin, N. B. Ve Saygılı G. (2009). The effect of educational technologies and material supported science and technology teaching on the problem solving skills of 5th grade primary school student. Procedia Social and Behavioral Sciences, 1, 665–670.

Okul Öncesi Öğretmen Adayları İle Sınıf Öğretmenliği Bölümü Öğretmen Adaylarının
Problem Çözme Becerilerinin İncelenmesi

Altuntaş, E. A. (2008). Okul Yöneticilerinin Düşünme Stilleri İle Problem Çözme Becerileri Arasındaki İlişki, Gaziosmanpaşa Üniversitesi. Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, Tokat.

Ceylan, R. Yıldız, Bıçakçı, M. Aral, N. Gürsoy, F. (2012).“Okul Öncesi Eğitim Kurumunda Çalışan Öğretmenlerin Problem Çözme Becerilerinin İncelenmesi” Trakya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitü-sü Dergisi, Cilt 14 Sayı 1 (85-98).